

Váleček Buco

Když se člověk pohybuje mezi zájemci o zbraně, dost často se objeví nějaká zajímavost. Jako třeba když jsme před časem byli ve Švýcarsku a jeden sběratel nám ukázal ocelový váleček. Byl na zadní straně uzavřený, zatímco na přední byl vidět hladký vývrt.

Vypadalo to jako zbraň. Podivná zbraň, jejíž účel je skrytý. Jak ukázala podrobná prohlídka, základem konstrukce je skutečně ocelový válec o průměru 24 mm. Tento válec je zezadu uzavřen víčkem, které fixuje bajonetový závěr. Ten náš byl už poměrně ochozený, takže se zbraň v minulosti zřejmě intenzivně nabíjela a vybíjela.

Když s tímto víčkem pootočíme, snadno je ze zbraně sejmeme. Na vnější straně víčka je nápis *BUCO D.R.G.M.* Informuje nás tedy, že předmět se jmenoval Buco nebo, a to je mnohem pravděpodobnější, že předmět vyrobila firma, jež užívá značku Buco. A písmena D.R.G.M. naši čtenáři znají. Znamenají užitečný vzor, čili *malý patent*. Na zbraní jsou německé zkušební značky, které se používaly od roku 1893 do roku 1939. Z designu krabičky na tuto zbraň, jejíž fotografii jsme zaznamenali na internetu, je zřejmé, že byla vyrobena mezi světovými válkami.

K výrobní firmě se nám toho moc zjistit nepodařilo. Vlastně nic. My jsme o ní nikdy nepsali, nepsaly o ní německé časopisy a z internetu, jenž údajně dnes ví všechno, jsme zjistili jen tolik, že pod značkou Buco (August Bucherer) se ve Švýcarsku vyráběly modely vláček. Jenomže zařízení, které leží před námi, je s vysokou mírou pravděpodobnosti německé. Takže tápeme.

Velmi zajímavý pro nás je pohled na vnitřní stranu tohoto víčka. Uprostřed je totiž trn/kovový výstupek. Pro nás je velmi důležitý, ale pojďme dál. Uvnitř válce, kterému můžeme říkat pouzdro závěru, je uložena hlaveň s hladkým vývrtem. Je upravena pro náboj s okrajem a obepíná ji pružina.

Buco

ráže	12 mm
délka hlavně	85 mm
celková délka	90 mm

Ocelový váleček v černé barvě je vzadu opatřen víčkem na bajonetový závěr a vpředu jsou německé zkušební značky. Do otvoru v pouzdru závěru by při vytažení hlavně z pouzdra závěru měla zapadnout odpružená kulička a jistit zbraň proti nechtěnému výstřelu. U tohoto exempláře nefungovala.

Pokud máte v komoře náboj, můžete ho zezadu uzamknout víčkem. Jednoduše pootočením na bajonetový závěr. Po uzamčení se přední část hlavně mírně vysune z válcového pouzdra závěru. Její přední okraj je vyvýšený a zdrsňený, takže za něj lze hlaveň vzít a táhnout ji dopředu. Tím střelec překonává odpor pružiny. Když je hlaveň dostatečně vpředu, zafixuje se v této poloze odpruženou kuličkou. Chybějící spouští, která byla původně nahoře na pouzdru závěru, bylo možno zbraň odpálit. A nebo se ani nemusela hlaveň zafixovat v přední poloze. Stačilo natáhnout a pustit. Hlaveň, která se pohybovala směrem dozadu, narazila dnem nábojnice do hrotu na víčku a náraz inicioval výstřel.

Zbraně, kterou jsme měli k dispozici, odpružená kulička nefungovala, takže zbývala jen druhá možnost a nasucho bez nábojů nám to fungovalo.

Ke střelbě z této zbraně se používaly nábojnice s kovovým dnem a papírovým tělem. Podle toho mála, co jsme našli na internetu, měly tyto náboje obsah dráždivé látky, ale zřejmě existovaly taky nábojky bez dráždivé látky, které pouze daly ránu.

Jak jsme zjistili na internetu, celé zařízení se prodávalo v papírové krabičce s nápisem *Buco Abwehrapparat* a na boční straně krabičky byl nápis *Ohne Waffenschein*, čili bez zbrojního průkazu. Jenomže tohle platilo v Německu před druhou světovou >>>